

De meningenpagina's zijn een platform voor debat. Stuur uw mening in de vorm van een gastopinie (tussen 400 en 650 woorden) naar: meningen@bndestem.nl

Stuur uw lezersbrief (max. 200 woorden) naar: meningen@bndestem.nl Vermelding naam en adres is verplicht, zonder plaatsen we brief niet.

► **De pandemie kan belastend zijn voor professionals die hun werk niet thuis kunnen doen**

Vergeet de impact van corona op mensen in de veiligheidszorg niet

Kijk bij de invloed van corona op de veiligheid niet alleen naar de misdaadcijfers, maar ook naar de invloed van de pandemie op het werk van politie, beveiligers, brandweerlieden of maatschappelijk werkers.

Janine Janssen

GASTOPINIE

Sinds Nederland en de rest van de wereld in de ban zijn van het corona-virus en de strenge maatregelen die tegen de verspreiding van deze kleine boosdoener worden genomen, worden de criminaliteitscijfers nauwelijks in de gaten gehouden. Waar *old school* inbrekers terrein verliezen omdat we met zijn allen veel thuis zitten, winnen moderne boeven die zich van online technieken bedienen, aanzienlijk terrein. Binnen deze tak van sport kunnen delinquenten immers goed thuiswerken.

Rond dat thuiszitten zijn overigens ook al regelmatig zorgen geuit omtrent huiselijk geweld. Inmiddels wordt in ons land allereerste wetenschappelijk onderzoek gestart naar de vraag hoe al deze fenomenen gedijen ten tijde van de pandemie. Dat is een goede zaak.

Ook maar mensen

Maar kijken naar het plegen van delicten is een ding. Net zoveel aandacht verdient de vraag hoe het nu met de professionals in de veiligheidszorg is gesteld.

Maatschappelijk werkers, politiemensen en andere professionals op het gebied van veiligheid zijn natuurlijk ook maar mensen. Ook zij hebben zo hun zorgen over geliefden en eigen lijf en leden in deze gekke tijd. Maar hun soort werk brengt extra belasting en gepieker met zich mee.

Organisaties als Veilig Thuis, de politie en de brandweer kunnen er niet zomaar mee stoppen. Het reguliere werk gaat door, waarbij uiteraard rekening moet worden gehouden met de regels die verdere verbreiding van het akelige virus tegen moeten gaan. Online werken neemt inmiddels een grote vlucht, maar dat is niet een oplossing voor alles.

Zeker in de veiligheidszorg is intermenselijke contact een groot goed. Of het nu om verward gedrag gaat, (dreigend) huiselijk ge-

▲ Augustus 2020: agenten van de Mobiele Eenheid stellen zich in Den Haag op tussen een terras en coronademonstranten. FOTO ANP

weld of een burenruzie: een bezoek aan huis levert waardevolle inzichten op, die op een andere manier toch lastiger te verkrijgen zijn. Als er concreet geweld speelt of dreigt te gaan spelen, dan zal de politie toch ter plekke het slachtoffer moeten ontzetten of de kempansen uit elkaar moeten halen. Dat gaat nu eenmaal niet via beeldbellen.

Slachtoffers ontzetten of kempansen uit elkaar halen gaat niet via beeldbellen

In de praktijk moet steeds bekeken worden wat nodig is en wat haalbaar is. Als ik om mij heen kijk, dan neem ik waar dat dat deze situatie belastend is voor professionals. Zij doen dit werk om mensen te helpen, maar de omstandigheden waaronder dit moet gebeuren, zijn wel bijzonder lastig.

En als ik zo links en rechts mijn oor te luister leg, dan hoor ik ook nog over een andere zorg bij pro-

fessionals. Er is begrip voor het gegeven dat de overheid strenge maatregelen tegen de verspreiding van het coronavirus heeft afgekondigd. Maar een norm stellen is nog iets anders dan een norm handhaven.

Leg in een instelling voor jeugdigen maar eens aan een stel pubers uit wat er nu concreet van hen verwacht wordt en probeer ze daar dan ook aan te houden. Dat doet een groot beroep op de overredingskunst van de dienstdoende professional om iedereen bij de les te houden.

Niet altijd begripvol

Wie regelmatig de krant leest, weet ook dat het politiemensen en andere handhavers niet in de koude kleren gaat zitten om mensen tot de orde roepen die zich niet aan de coronaregels houden. Er wordt op zijn zachtst gezegd niet altijd begripvol gereageerd op het aanspreken op het eigen gedrag.

De ernst van de zaak blijkt alleen al uit het gegeven dat onze taal ondertussen verrijkt is met een nieuwe categorie delictplegers: de coronahoesters, -kuchers, -spugers en -dreigers. Zij vallen

allemaal onder het eveneens nieuwe paraplubegrip coronahusters.

Onder de motorkap

Grafieken van stijgende dan wel dalende criminaliteitscijfers zeggen niet zoveel, als we niet ook onder de motorkap van de veiligheidszorg kijken. Wat het werk betreft van professionals tijdens

Onze taal kent nu ook de coronahoesters, -kuchers, -spugers en -dreigers. Dat zegt wel degelijk iets

covid-19, brandt inmiddels allereerste onderzoek los. Onderzoek gaat vaak over mensen.

Maar juist bij dit onderwerp zou ik ervoor willen pleiten om professionals actief bij de opzet van dit onderzoek te betrekken. Onderzoek met de professionals dus.

Die blik van binnenuit is onontbeerlijk om structureel inzicht krijgen in de moeilijkheden die zij

ondervinden bij de uitvoering van hun voor de samenleving zo belangrijke werk. Dat kan alleen als we hun ervaringen daadwerkelijk als uitgangspunt nemen.

Omgaan met de druk

Zo kunnen we de professionals, die juist in deze coronatijd dienstbaar willen zijn aan de maatschappij, handvatten geven om hun werk goed te doen en te blijven doen.

En ze helpen om te gaan met de druk waaronder zij, binnen de huidige bijzondere spanningsvelden in de samenleving, mee te maken hebben.

■ **Janine Janssen** is bijzonder hoogleraar Rechtsantropologie aan de Open Universiteit en als lector Veiligheid in Afhankelijkheidsrelaties aan Avans Hogeschool. Onlangs verscheen van haar hand *'Observaties van de korpsantropoloog. Een antropologisch perspectief op wetenschapsbeoefening voor, met en bij de politie'*. In deze publicatie (van uitgever Boom Criminologie) ontvouwt Janssen ideeën over het samen met professionals opzetten en uitvoeren van onderzoek.